Vergankelijkheid

Door P.F.v.d.Meer sr

Pentahof@planet.nl

www.pentahof.nl

Dit is uitgave no. 1120 van het Lage Landen Leerhuis

Datum 07-01-2018

Er zijn nog al wat woorden die onze vergankelijkheid uitdrukken, als: Onbestendig, vluchtig, broos, tijdelijk, aards, nietig, kortstondig, voorbijgaand, onbeduidend, bederfelijk, sterfelijk, werelds, grillig, instabiel, mutabel, ongestadig, onstandvastig, onvast, onzeker, twijfelachtig, veranderlijk, weifelend, wispelturig, wisselvallig, verdwijnend, vergaand, zwak, ondermaans, onbeduidend, beperkt, haastig, relatief, etc.

Ondanks al deze woorden dringt het wezen van onze vergankelijkheid maar zeer slecht tot ons door. Wij leven voor het vaderland weg, zoals een spreuk luidt.

Wij als mens zijn het enige schepsel op aarde dat zich bewust is van z'n sterfelijkheid, ook al wordt daar overwegend weinig bij stilgestaan. Een dier kan soms aanvoelen dat z'n einde nabij is, o.a. te zien in koeien die in het slachthuis protesteren tegen hun onnatuurlijke dood. Een dier leeft ook zonder begrip van tijd. Een dier gedenkt zijn geboortedag niet. Een dier toont soms enig schuldgevoel wanneer het bestraft word. Planten en bomen hebben ook geen besef van hun vergankelijkheid. `Wij mensen zijn deswege hoog verheven boven de dieren en planten, evenwel worden wij uiteindelijk gelijk de beesten die vergaan, zie Psalm 49 (hierna)

Mens, dier en plant zijn sterfelijk en vergaan, keren terug tot de aarde waaruit zij genomen zijn en waardoor zij worden gevoed. Het bewustzijn nu van onze sterfelijkheid is niet bedoelt om als angstaanjagende functie dienst te doen, maar als prikkel om ons in afhankelijkheid van onze Schepper te laten leven. Wij zijn ook rekenschap verschuldigd aan onze Schepper hoe wij hebben geleefd en welke werken wij hebben verricht.

Ons is een beperkte afgebakende levenstijd gegeven, zie dr. A. Kuiper (staatsman en oprichter van de VU) p.116

Hij schrijft dat in zijn tijd –dat is rond de jaren 1900- slechts 5% van de mensen ouder werden dan 65 jaar, dat is op elke 20 mensen slechts één die dat haalt. In Psalm 90 is de leeftijd van 70 jaar al een soort uiterste grens die slechts enkelen bereiken, en zij die heel sterk zijn kunnen de 80 jaar bereiken. Reken ook eens uit hoeveel jaren een mens verslaapt wanneer men 60 tot 70 jaar oud mag worden? Een mens verslaapt alsdan zo'n 20 jaar. Reken maar 8 uur slaap per dag. In een dag zijn 24 uren, en 8 uur is een derde. Een mens verslaapt schijnbaar nutteloos een derde van zijn leeftijd. Verder wordt er veel tijd verprutst aan allerlei nutteloze dingen, verslavingen, tijdverspilling met de mobieltjes en iphone's, etc. voor de tv urenlang zitten of hangen. De digitale wereld werkt verslavend. Elke 24 uur worden er 188 miljard boodschapjes wereldwijd verzonden, en 144 miljoen emails en 400 miljoen twitters, 30 miljeon apps en 2 miljard Skype-minuten en 4,7 miljard Google-bezoeken.

Hoeveel tijd blijft er over voor het eigenlijke leven, voor echt wezenlijke dingen die levensverrijkend zijn? Wij zitten indien wij 60-70 jaar mogen worden ongeveer 10 jaar daarvan aan tafel te eten om ons lichaam te voeden. Wanneer wij van ons 4^{e} tot 20^{e} jaar naar school gaan voor een goede opleiding, vergt dat 16 jaren, maal 5 dagen per week en 8 uur per

dag en ongeveer 250 dagen per jaar, dat is ongeveer 32.000 uren, De eerste paar jaren van ons leven kunnen wij meestal niet meer herinneren. Wanneer wij vanaf ons 20e jaar tot ons 65e werken, zijn dat 45 jaren. Zeg maar dat wij 300 dagen per jaar werken maal 8 uur per dag, dat is 2400 uur per jaar, maal 45 = 108.000 uren. Aan deze berekeningen is te zien hoe het leven veel van onze kostbare tijd opslokt, en er maar heel weinig tijd overblijft voor de allerwezenlijkste dingen. Een inhaalslag indien we erachter komen dat we onze tijd verprutst hebben om de verloren tijd terug te winnen bestaat niet. Wat hebben wij aan allerlei lol en pret en andere zaken die ons niet innerlijk verrijken en geen echte voldoening geven? Wij moeten onszelf recht in de ogen kijken en tegen onszelf durven zeggen dat onze tijd op aarde zeer beperkt en niet altoosdurend is. Slechts eenmaal krijgen we de dag die we leven.

Het is een vaste natuurwet dat alles wat uit de aarde is ontstaan, er weer tot terugkeert na verloop van tijd. Zie Jezus Sirach 41:10.

Vergankelijkheid, kortstondigheid is onze bestemming. Of we nu 1000, 100 of 10 jaar mogen leven. Wij kunnen geen enkel verwijt inbrengen tegen deze wet van vergankelijkheid. Ons leven is als het voorbijgaan van een schaduw, een wolk of damp die snel verdwijnt en zich oplost. Ons levenseinde kan niet worden herroepen, noch kunnen wij ons leven overdoen. Een tweede keus is er niet. Niemand komt terug om zijn of haar leven opnieuw te doen en de fouten te vermijden die men heeft gemaakt. Dat maakt het leven ernstig en gewichtvol. Wij moeten de dood niet zoeken door een fout levenspad in te slaan. God heeft de dood (geestelijke dood) niet gemaakt, en ook verheugd Hij zich niet over de ondergang van ons mensen. Hij heeft alles

geschapen om er te zijn, zodat het Hem verheerlijkt en gerechtigheid doet.

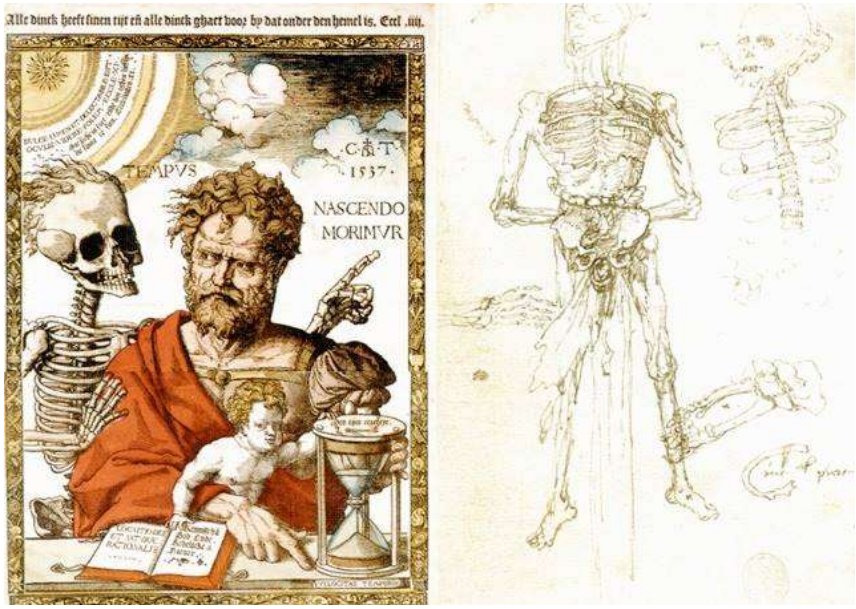

Wanneer wij over de dood lezen in de Bijbel, moeten wij ons afvragen over welke dood het gaat. Er is namelijk een **fysieke** dood, het lichaam dat ouder wordt en tenslotte sterft. Dat is een scheppingswet, want alleen JHWH bezit onsterfelijkheid. De mens is sterfelijk geschapen, en zou onsterfelijkheid kunnen bereiken door gehoorzaamheid aan zijn Schepper.

Vervolgens is er een **geestelijke** dood, een verblinding van ons bewustzijn, het sluiten van ons hart en oog voor JHWH en Zijn Wet, zodat wij onze eigen gang gaan, wat onze ondergang betekent. En er is een **eeuwige of altoosdurende** dood. Dat is het 'loon' dat wij ontvangen na ons leven te hebben geleefd in het kwade.

De natuur leert ons de kortstondigheid van alle leven, de vergankelijkheid, ook al leeft de één langer dan de ander. De levenscyclus is: Geboorte, die met vreugde wordt begroet. Daarna het leven zelf, een opgroeien, het blinken, om daarna te verzinken. Het leven is voor de één moeitevol en voor een ander meer rooskleurig. Het einde is voor omstanders verdrietig, hoewel een gestorven mens er zelf niets meer van weet. Mensen zouden wel graag een pil willen uitvinden die eeuwig leven verschaft, maar dat is een luchtkasteel. Wij zijn sterfelijk, en onze levensduur is vastgesteld, afgemeten, en deswege waardevol.

Psalm 49: 1 Een psalm, voor den opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. 2 Hoort dit, alle gij volken! neemt ter ore, alle inwoners der wereld, 3 Zowel slechten als aanzienlijken, te zamen rijk en arm! 4 Mijn mond zal enkel wijsheid spreken, en de overdenking mijns harten zal vol verstand zijn. 5 Ik zal mijn oor neigen tot een spreuk; ik zal mijn verborgene rede openen op de harp. 6 Waarom zou ik vrezen in kwade dagen, als de ongerechtigen, die op de hielen zijn, mij omringen? 7 Aangaande degenen, die op hun goed vertrouwen; en op de veelheid huns rijkdoms roemen; 8 Niemand van hen zal zijn broeder immermeer kunnen verlossen; hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen geven; 9 (Want de verlossing hunner ziel is te kostelijk, en zal in eeuwigheid ophouden); 10 Dat hij ook voortaan geduriglijk zou leven, en de verderving niet zien. 11 Want hij ziet, dat de wijzen sterven, dat te zamen een dwaas en een onvernuftige omkomen, en hun goed anderen nalaten. 12 Hun binnenste gedachte is, dat hun huizen zullen zijn in eeuwigheid, (dat is een waanbeeld PM) hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun namen. **13 De mens nochtans, die in waarde is, blijft niet; hij wordt gelijk als de beesten, die vergaan**. 14 Deze hun weg is een dwaasheid van hen; nochtans hebben hun nakomelingen een welbehagen in hun woorden. Sela. 15 Men zet hen als schapen in het graf, de dood zal hen afweiden; en de oprechten zullen over hen heersen in dien morgenstond; en het graf zal hun gedaante verslijten, elk uit zijn woning. 16 Maar God zal mijn ziel van het geweld des grafs verlossen, want Hij zal mij opnemen. Sela. 17 Vrees niet, wanneer een man rijk wordt, wanneer de eer van zijn huis groot wordt; 18 Want hij zal in zijn

sterven niet met al medenemen, zijn eer zal hem niet nadalen. 19 Hoewel hij zijn ziel in zijn leven zegent, en zij u loven, omdat gij uzelven goed doet; 20 Zo zal zij toch komen tot het geslacht harer vaderen; tot in eeuwigheid zullen zij het licht niet zien. 21 De mens, die in waarde is, en geen verstand heeft, wordt gelijk als de beesten, die vergaan.

Eeuwige straf

Het Griekse woord voor eeuwig is aion, dat is niet iets altoosdurends, maar wijst op een tijdvak. De Schepper heeft met de schepping één doel voor ogen, nl. leven. Hij is de Levengever en verheugd zich in het leven van al zijn schepselen wanneer deze in gehoorzaamheid aan Zijn voorschriften leven. Hij schiep ons niet om ons in een altoosdurende dood of vuurpoel te pijnigen als straf vanwege de zonde van onze eerste voorouders, en daarbij vanwege onze eigen overtredingen.

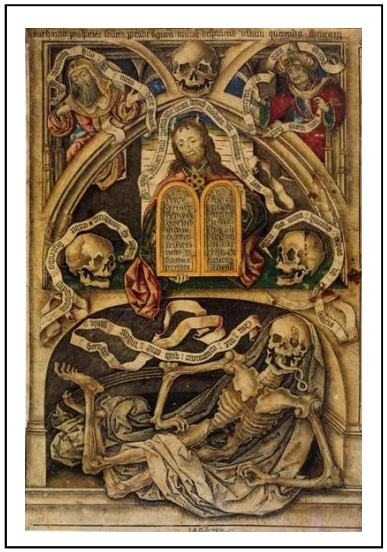

Straf beoogt een doel, nl bekering. Ouders straffen hun kinderen als dat nodig is met het doel hen tot inzicht te brengen het goede te kiezen. Een rechtgeaarde ouder straft niet uit leedvermaak, maar uit liefde. Blijft een kind ongehoorzaam, dan heeft het straffen ernstige gevolgen. Overheden delen straffen uit aan burgers zodat deze tot bezinning zouden komen. Het doel van gevangenissen is om de misdadigers tot inkeer te brengen, maar daar zijn weinig positieve resultaten van te noemen. Zolang een mens blijft volharden in zonden, sluit hij zichzelf op, waarna alleen bekering bevrijding kan geven.

Onze dagen tellen

Een dag heeft 24 uren, 1440 minuten en 86.400 seconden. Een dag snelt voorbij en is niet terug te draaien, niet herhaalbaar. En wat morgen is, is onzeker.

Bewustzijn van onze vergankelijkheid is noodzakelijk voor elk mens. Bij jonge kinderen is dat bewustzijn meestal niet heel sterk aanwezig. Zij staan soms even stil bij een sterfgeval en spelen daarna hun spel weer vreugdevol door. Het besef dat ook hún levensweg uitloopt op het graf is in hen nog heel zwak aanwezig. Ook ouderen leven dikwijls veraf van hun eindbestemming. David bad erom in Psalm 39:5 of JHWH hem de mate zijner dagen bekend wilde maken. Het leven is immers zeer betrekkelijk, en dat dienen we steeds voor ogen te hebben. Ons leven kan elke moment afgesneden worden, hetzij door ziekte, hetzij door een ongeluk, of anderszins. Ook jonge mensen sterven, terwijl het volle leven hen nog toelachte.

Ons levensritme

Gisteren is alreeds verleden tijd. Het heden is nu en is al weer verleden. Morgen is de toekomst, die in het vooruitzicht ligt. Wij kregen een zeker aantal uren, dagen of jaren om het leven te leven dat wij hebben ontvangen. Wat doen wij met deze tijdelijke beschikking? Houden wij onszelf bezig met vandaag, met het heden, de dag waarin wij leven? Of maken wij ons druk om de uitstapjes van morgen of volgende maand, en om ons werk, bedrijf en status in de toekomst? Het heden is de tijd van leven die wij ontvangen. Vandaag is het die dag der zaligheid en redding, zie

2Corinthe 6: 2 Want Hij zegt: In den aangenamen tijd heb Ik u verhoord, en in den dag der zaligheid heb Ik u geholpen. Ziet, nu is het de welaangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid!

Het heden is dan ook zéér belangrijk. Wanneer wij ons slechts bezig houden met gisteren, met het verleden en onszelf verwijten maken over wat misging, baat ons dat niets. Wij leven immers vandaag en het verleden is niet herhaalbaar. Vandaag moeten wij de dag waarnemen als grote gift van Boven. Gods redding is niet in gisteren, maar is in het heden. Wat morgen is weten wij niet. Daarom staat er geschreven: Heden zo gij Zijn stem hoort verhardt u niet, zie hebreeën 3:15

Wij zijn allen meer op morgen gericht dan op vandaag, eigenaardig is dat. Wij werken hard van smorgens vroeg tot savonds laat en rekenen ons rijk. Wij vergeten dat JHWH er vandaag is en Hij ons deze dag schenkt met levensonderhoud en al. Wanneer ik bang ben dat het morgen erg hard zal stormen, of dat ik morgen grote verliezen zal lijden, rampen me zullen treffen, dan leef ik heel onrustig en vergeet de dag waar te nemen. Wij mogen leven in het heden als een groot geschenk. Niet dat morgen onbelangrijk is. Nee, maar het moet niet enkel gaan om de toekomst. Het moet gaan over de komst van het Godsrijk. Elke dag moeten we leren, en elke dag heeft genoeg aan wat er nog aan kwaad plaatsvindt. JHWH zorgt voor ons, vandaag, en zeker ook morgen, zoals Hij voor de vogels zorgt en voor de grassprietjes. Van de dag en wat ons daarin tegemoet komt mogen wij genieten en in dankbaarheid leven. Ons leven moet niet staan in het teken van de bloedzuigers, halen wat er te halen valt.

De Psalmist zegt ergens dat één dag in de woning van JHWH hem beter valt dan 1000 dagen elders. Een dag in het heden om te wandelen met JHWH in rust en vrede is inderdaad goud waard. Persoonlijk begin ik de dag met JHWH, wetend dat Hij mij van minuut tot minuut leidt, bijstaat en gadeslaat. Elke dag, en ook deze dag, mag ik er zijn, samen met mensen, dieren en planten, mag ik mij warmen in de zon of bij het vuur, mag ik mij ter ruste neerleggen en slapen, en elk moment mij verheugen in Zijn heil. Het vandaag krijg ik ter beschikking, waarin ik geen uur

vooruit kan kijken. Ik mag mij niet blindstaren op het verleden en op de toekomst. Slechts het heden geldt, en mijn leven kan elk moment een einde nemen.

Vergane Glorie op een begraafplaats

In het boek van prof. dr. Stephan Joubert "Die moed om vir vandag te leef" geeft hij zij ontdekkingen weer over het 'vandaag'. Zelf was Stephan in zijn leven steeds maar druk en druk met allerlei materiele zaken, zonder te beseffen dat hij vandaag leefde. Zijn levensbrandstof was er verschillende malen door opgebrand. Hij voelde zichzelf slachtoffer van een gejaagd bestaan op aarde. Op zekere dag stortte hij in elkaar. De artsen dachten aan een lichte beroerte. Er volgden nog meer ingrijpende voorvallen, waarna hij besloot om te stoppen met zijn baan als professor en te emigreren naar Nieuw Zeeland. Daar dacht hij een rustiger leven te zullen vinden, maar kwam er bedrogen uit. Na een jaar kwam hij erachter dat hij zijn gejaagdheid uit Zuid Afrika meegenomen had en daarvan niet verlost was. De enige rustperiode die hij had gehad was de 12-uren durende vliegreis. Hierdoor leerde hij dat het geluk niet slechts ligt in verandering van omstandigheden, maar dat het ware geluk in de mens zelf schuilt. Hij voelde zich het slachtoffer van een gejaagd levens-syndroom. Hij keerde terug naar Zuid Afrika, en daar deed God

voor hem een paar nieuwe lichtjes aan, zo schrijft hij dat. Hij leerde wat vandaag voor hem betekende. Hij zag in dat hij opnieuw zou moeten emigreren, maar dan niet naar het buitenland, maar naar het binnenland in zijn eigen lichaam, naar zijn eigen hart. Hierna werd hij een 'vandaag-mens', die ging leven in het heden. Dat is een geheel nieuw levensritme, in zelfovergave en vertrouwen op JHWH, niet wetend wat morgen zal komen. De toekomst is wel belangrijk, maar mag ons leven niet overheersen. Leven bij de dag, waarin we niet hoeven te bidden om ons dagelijks brood, want die vertaling is onjuist. Er staat: Gij geeft ons ons dagelijks brood. Hij zorgt voor U !

Wanneer wij zien in welke grote welvaart en overvloed wij leven, en de overvolle winkels en supermarkten, landen vol met auto's en mooie huizen, etc., wat een zegeningen ! En nog is het niet genoeg voor de meesten, die jagen naar meer, steeds meer. Tellen wij onze zegeningen nog één voor één? Tellen wij onze dagen nog op de juiste wijze, zodat we er een wijs hart door verkrijgen? Wij tellen nog wel onze dagen en verjaardagen, maar dan moeten er grote feesten van worden gemaakt. Waar is de dankbaarheid dat JHWH zo voor ons zorgt? Welke grote crisis kan ons nog wakker schudden? Het is een hemelse waarborg dat JHWH elke dag voor ons brood en water zorgt. Zie dan wat Hij er ons al bij heeft gegeven. Wij leven vandaag, en wat morgen is is en blijft onzeker. Wel dat JHWH ook morgen voor ons zorgen zal. Neem vandaag de dag dan waar. Let op de grote, maar vooral op de kleine dingen. Kijk naar de natuur, zie daar de grote wonderwerken van de Schepper. Draaf niet als een paard met oogkleppen voort, zonder werkelijk te beseffen dat u leeft. Uw tijd is kostbaar, aangezien het voorbijgaat en nooit terugkeert. Met God te wandelen in de dag die u nu ontvangt is het leven waard. Ik moet zó leven dat ik op mijn laatste levensdag mijzelf niet hoeft te verwijten dat ik veel tijd heb verkwanseld. Gods barmhartigheid neemt geen einde en is elke dag nieuw. Zijn trouw is er reeds in de nachten en in de vroege morgen als de vogels ons wakker maken met hun gezang.

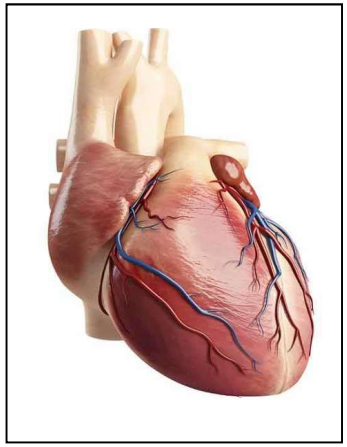

In ons hart begint de grote strijd die een mens te strijden heeft, om los te komen van zijn boze ik. Ons hart is het terrein voor het grote strijdtoneel, het slagveld waar doden vallen. Immers, niemand heeft een volkomen zuiver hart. Er is zuivering nodig om de Goddelijke levensenergie te ontvangen. Ons hart kent geen rust vanwege de onzuiverheid en kan zich niet gewillig overgeven aan de omgang met JHWH. Ons hart dient stil te worden, gezuiverd, opengesteld voor JHWH om een nieuwe levensstaat te verkrijgen. Dan daalt er vrede in ons hart, wat slechts naar binnenkomt wanneer wij onszelf overgeven, loslaten, de strijd opgeven. Wanneer wij onszelf veroordelen vanwege al onze onzuiverheden, gedenkt JHWH aan Zijn Verbond en maakt ons en gezalfde, dat is een Christus, Leviticus 16. Wanneer wij een welgevallen hebben in de verdiende straf en JHWH rechtvaardigen, herstelt Hij ons in Zijn gunst. Dat verschaft een afdruk in ons waardoor wij onuitsprekelijk verheugd zijn. JHWH neemt alsdan intrek in ons hart en vieren wij het geboortefeest van de Christos in ons.

De waarheid ligt in ons, niet slechts buiten ons. Wie bij zijn hart uitkomt na het omwoelen van alle inwendige woeste gronden, ontdekt dat zijn hart vol boosheid is, vol stenen en obstakels. Onze zintuigen willen graag deze oerbron van kennis ontkennen. Wie echter tenslotte na afgemat graafwerk bezwijkt en zichzelf overgeeft aan de Schepper, ontvangt nieuw leven, een zuivering van zijn hart, vergeving. De waarheid die bedolvenligt onder alle puin en vuiligheid in het hart, komt naar boven, geeft rust, vrede, vrolijkheid en licht. Alsdan leren wij in beginsel het wezen der dingen verstaan. Dan zien we dat het leven zinvol is. De oude

Egyptenaren noemden het hart de 'Ach', waarin het morele kompas aanwezig is. Dat kompas wijst de richting aan van ons levenseinde, het sterven, de terugkeer tot de sterren. Dat sterven begint reeds wanneer wij geboren worden als een stervensweg van de lagere natuur, het lichamelijke. In de sterrenhemel zien wij iets terug van het volmaakte licht van de Schepper. Onze levensweg is een wording, het formeren. De Bekering of omkering is het reformeren, en de alghele omvorming is een transformeren. Sterven in die zin is geen vernietiging, maar heeft tot doel om ons mensen te herstellen om tot de hoogste bestaansvorm te kunnen komen die bereikbaar is, het onvergankelijke leven in de liefde Gods. De dingen die we zien zijn tijdelijk, maar de dingen die we nog niet zien, zijn voor altoos blijvend.

Nieuwe aarde en onvergankelijkheid

Wanneer de christelijke kerk meent en leert dat gelovigen na dit leven naar de hemel gaan, vraag je je af naar aanleiding van diverse Bijbelplaatsen of er in die hemel ook koeien, leeuwen, schapen, bijen, honden, wolven, lammeren, en allerlei andere dieren zullen zijn. Wij zullen enkele teksten aangeven:

Jesaja 65: 17 Want ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet opkomen. 18 Maar weest gijlieden vrolijk, en verheugt u tot in der eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want ziet, Ik schep Jeruzalem een verheuging, en haar volk een vrolijkheid. 19 En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over Mijn volk; en in haar zal niet meer gehoord worden de stem der wening, noch de stem des geschreeuws. 20 Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen, noch een oud man, die zijn dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden. 21 En zij zullen huizen bouwen en bewonen, en zij zullen wijngaarden planten, en derzelver vrucht eten. 22 Zij zullen niet bouwen, dat het een ander bewone; zij zullen niet

planten, dat het een ander ete, want de dagen Mijns volks zullen zijn als de dagen eens booms, en Mijn uitverkorenen zullen het werk hunner handen verslijten. 23 Zij zullen niet tevergeefs arbeiden, noch baren ter verstoring; want zij zijn het zaad der gezegenden van JHWH, en hun nakomelingen met hen. 24 En het zal geschieden, eer zij roepen, zo zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zo zal Ik horen. 25 De wolf en het lam zullen te zamen weiden, en de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal de spijze der slang zijn; zij zullen geen kwaad doen noch verderven op Mijn gansen heiligen berg, zegt JHWH.

Amos 9: 11 Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds; 12 Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt JHWH, Die dit doet. 13 Ziet, de dagen komen, spreekt JHWH, dat de ploeger den maaier, en de druiventreder den zaadzaaier genaken zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen smelten. 14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht eten. 15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt JHWH, uw God.

Zacharia 8:3 Alzo zegt JHWH: Ik ben wedergekeerd tot Sion, en Ik zal in het midden van Jeruzalem wonen; en Jeruzalem zal geheten worden een stad der waarheid, en de berg van JHWH der heirscharen, een berg der heiligheid.
4 Alzo zegt JHWH der heirscharen: Er zullen nog oude mannen en oude vrouwen zitten op de straten van Jeruzalem; een ieder zal zijn stok in zijn hand hebben vanwege de veelheid der dagen. 5 En de straten dier stad zullen vervuld worden met knechtjes en meisjes, spelende op haar straten.

6 Alzo zegt JHWH der heirscharen: Omdat het wonderlijk is in de ogen van het overblijfsel dezes volks in deze dagen, zou het daarom ook in Mijn ogen wonderlijk zijn? spreekt JHWH der heirscharen. 7 Alzo zegt JHWH der heirscharen: Ziet, Ik zal Mijn volk verlossen uit het land des opgangs, en uit het land des nedergangs der zon. 8 En Ik zal hen herwaarts brengen, dat zij in het midden van Jeruzalem wonen zullen; en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, in waarheid en in gerechtigheid.

Hieruit blijkt duidelijk dat in het komende Godsrijk het herstelde Israel onder koning David zal leven, en dat JHWH in het midden ervan zal wonen. Er zal nog worden geploegd, gezaaid en geoogst. Er zullen nog kinderen geboren worden en er zullen zeer oude mensen zijn. Er zal vrede heersen en er zal geen enkel kwaad meer plaatshebben. Het gaat hier niet over een hemel, maar over de herstelde aarde, zoals in Psalm 37 wel vijfmaal wordt aangegeven. De rechtvaardigen zullen het gezegend aardrijk beërven. De mens blijkt nog vergankelijk en sterfelijk. In Hebreeën 7 gaat het over een onvergankelijk priesterschap, en in 1Petrus 1 over onvergankelijk zaad en niet over onvergankelijke mensen. Volgens 1Timotheus 6:16 bezit alleen JHWH onsterfelijkheid,

16 Die alleen **onsterfelijkheid** heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen mens gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht. Amen.

Paulus heeft het in 1Corinthe 15:53 over een verborgenheid, een mysterie, dat het sterfelijke onsterfelijkheid moet aandoen, en uiteindelijk de dood verslonden zal zijn tot overwinning. Meer weten wij er niet van, en laten wij gelovig afwachten wat deze verborgenheid voor ons zal inhouden. Een verborgenheid is een mysterie, en de verborgen dingen zijn voor JHWH, en de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen.. Het Hayflick-effect van de gelijknamige microbioloog toont dat de menselijke cellen zich slechts 50 tot 60 maal kunnen delen. Daarna is het afgelopen. De menselijke levensduur is daardoor beperkt. De levensduur van een mens is maximaal 120 jaar. Er is een transformatie nodig om onsterfelijk te kunnen worden.

Levensverwachting (samenvatting van deze brochure)

Onze levenstijd is beperkt, dat behoeft geen vraag te zijn, dat weten wij allemaal. De één leeft weliswaar langer dan de ander, sommigen worden stokoud, maar er komt gewis een einde aan. Of dat einde nu komt door ziekte, ongeluk of zwakte, het komt eens. Uiteindelijk neemt alle leven eens een einde. Wat daarna komt is in mysteries gehuld. Niemand weet daar uit lijfelijke ervaring het juiste van. Dat is voor ons mensen nu eenmaal verborgen, hoe graag wij dat ook zouden willen weten. Dat er meer is en meer moet zijn dan het huidige bestaan geloven de meeste mensen nog wel. In die volgende voor ons onbekende en veronderstelde wereld is nog niemand van ons mensen geweest die daar een getuigenis van af heeft gelegd. Ook Lazarus die door Jezus na 3 dagen opgewekt zou zijn uit de doden meldt er niets over. Lazarus heeft het niet over een hemelse heerlijkheid waarin hij tijdens zijn dood zou zijn geweest, en spreekt niet over een eventuele brandende hel die hij gezien zou hebben. Men kan over een hiernamaals dromen en in gedachten mijmeren, maar

echt weten of dat een echte werkelijkheid is, is kennenlijk nog niet voor ons weggelegd.

Ons aardse leven is kort, maar niet te kort om er wat goeds van te maken. Wij hebben de keuzevrijheid om met ons leven, met ons lichaam en met onze geest te doen wat wij willen. Wij kunnen ons in speciale zaken verdiepen en in vaardigheden ontwikkelen. Oefening baart kunst. Het leven is en moet in beweging zijn, anders treedt de dood in. Stilstand is niet mogelijk, en in de tijdelijke of fysieke dood zet de afbraak zich in werking. Ons leven zelf wordt in stand gehouden door krachten die wij niet beheersen. Wij kunnen wel de hand aan ons eigen leven slaan, daar moge de Schepper ons voor behoeden, maar de levensgeest zelve is het 'zilveren koord' (electra) dat van de Schepper afkomstig is, waar wij niets aan kunnen af of toedoen.

De levenstijd die wij ontvangen wordt afgemeten aan de omloop van de aarde om de zon. Wij noemen die omloop die één keer plaatsvindt een DAG. De dag verdelen wij in een nachtdeel, donkerte, en in een dagdeel, licht. Een dag duurt ongeveer 24 uur. Ons leven wordt gemeten in dagen, zelfs in jaren en of eeuwen. Een dag van 24 uur delen wij in in 60 minuten en 60 seconden. Dat levert 24 x 60 x 60 = 86.400 tijdseenheden op.

Het leven is een grote gift, waarbij wij per dag 86.400 tijdseenheden ontvangen om daarmee winst te drijven, ons te ontplooien. Maar waar zijn wij de grootste helft van ons leven mee bezig? Zijn wij druk met het schrapen van geld en goed? Of leven wij alleen voor ons ego om dat op te poetsen? Wij realiseren ons te weinig dat ons leven beperkt is. Wij wanen ons onsterfelijk, hoewel we dagelijks in de kranten rouwadvertenties zien staan. Ongeveer eenderde van ons leven verslapen

wij. Dat lijkt een nutteloze zaak, maar dat is het blijkbaar niet. Aan werk, zelfonderhoud besteden wij nogmaals eenderde deel van ons leven, zodat er nog maar eenderde overblijft voor 'leuke dingen', Wat doen wij met die resttijd? Hobbies, vakanties, nietsdoen, aan verslavingen toegeven? Of woekeren wij met de tijd die wij ontvangen, waarvan het bewijs vaststaat dat die tijd kostbaar en beperkt is en ieder moment afgelopen kan zijn? Zijn wij te druk met de wereldse zaken, met onszelf of met anderen, zodat we er snachts van dromen en er geen tijd overig blijft voor bezinning, voor nadenken over de ernst van het leven, etc.?

Als mens dragen wij wel de verantwoordelijkheid voor de levenstijd die wij ontvangen. Het leven is niet vrijblijvend. Wat heeft het ons aan het einde ervan opgebracht? Zijn wij pelgrims die op reis zijn met een doel voor ogen, of zijn wij gelijk landlopers zonder vaste bestemming? Wanneer aan het eind van ons leven blijkt dat wij ons doel hebben gemist, hebben wij dat alleen aan onszelf te wijten. Wij dienen ons doelen te stellen in ons leven, met één hoofddoel. Dat hoofddoel is om met onze Schepper in harmonie te leven, doordat Hij ons geschapen heeft en daarbij instructies heeft gegeven om gezond en welvarende te kunnen zijn bij gehoorzaamheid. De wetten en wetmatigheden die aan alle leven verbonden zijn dienen wij in acht te nemen, ons eraan te houden. Wij kunnen ons ertegen verzetten, wat veel energie kost en uiteindelijk ons ten grave zal leiden. Tegen de stroom invaren kost meer energie dan zich mee laten slepen. Maar waarom zien wij alom dat de mensheid zich niet aan de natuurwetten wil onderwerpen? Dat komt door ons ego, dat kiest voor zichzelf en niet voor onderwerping en gehoorzaamheid. Er dient in ons een moment van zelfovergave te ontstaan, meestal door een crisis, om zelfbewust te worden en los te komen van dat eigengereide ego. Wij dienen een verstandig of wijs hart te bekomen, want daar zit de tegenstand in verborgen. Wij dienen de levenstijd uit te kopen en te benutten, aangezien die tijd zo kort kan zijn en abrupt afgelopen kan zijn. Een ongeluk zit in een klein hoekje. Menigeen die vrolijk van huis gaat, keert daar niet meer terug vanwege een ongeval met dodelijke afloop.

Maakt dat een mens angstig, depressief of onzeker? Nee, dat hoeft niet. Men kiest algemeen voor het tegenovergestelde, om de dag te plukken (carpe diem), en te genieten van al het goede wat de aarde ons geeft. Vragen over wat de dood, het levensdoel en de kortstondigheid van het leven betekent, worden veelal weggeduwd in een hoekje. Het blijkt dat wij in een roes leven, dat er ontwaking vereist is om tot onszelf te komen, om erachter te komen dat wij een eigengereid ego bezitten waar we vanaf moeten. Er is ontwaking nodig om te zien dat wij leven in een wereld vol slavernij, dat systemen ons uitbuiten en onze vrijheden inperken. Wij dienen in te zien dat het leven uniek is met ongekende mogelijkheden waarin wij ons kunnen ontplooien. Een lichamelijk en geestelijk gezond mens wil toch niet op zijn geweten hebben dat hij zichzelf en anderen benadeeld, door anderen te pijnigen, leed aan te doen, iemand te gijzelen of hoge dwangsommen op te leggen voor luttele zaken? Het huidige collectieve ego der mensheid leeft nog voor eigenbelangen, die men met geweld verdedigd, zodat er woekersystemen, belastingen, executies, etc. bestaan. Het nieuwe collectieve ego zal vanuit het hart gaan leven, intuitief, liefdevol, oprecht, geweldloos, samenwerkend, met mededogen, etc. Daardoor zal een totaal nieuwe werkelijkheid worden geschapen.

Z-Afrika farm

Een mens weet dat hij eindig is en eens zal sterven. In oud-Egypte dacht men dat een mens een losse ziel bezat die tijdens het sterven met een veerboot naar het hiernamaals werd gebracht. Vanaf oude tijden heeft men de mens verdeeld in lichaam, ziel en geest. Ook de Griekse filosofen hanteerden deze driedeling. Wij zien hier uit dat de mens altijd bij voorstellingen heeft geleefd omtrent zaken die voor hem verborgen zijn. De vraag wat de mens is en wat er na de dood zou kunnen zijn, of er een hemel en hel is, en hoe deze eruit zouden zien, heeft menig voorstelingsvermogen geprikkeld. Elke voorstelling echter die wij maken van een zaak die wij nog niet kennen, mist de werkelijkheid. Denk aan het telefoongesprek met een onbekende. Wanneer wij de persoon in levende lijve zien, is deze altijd anders dan wij dachten toen deze ons belde. De ouden dachten dat er een onderwereld was of plaats van eeuwige kwelling waar boosdoeners na hun dood naar toe zouden gaan, een plaats van wroeging, pijn, vuur en kwelling. De bhoedisten leren dat er een hel is met 18 gebieden van kwellingen. Het is een oud-Egyptisch denkbeeld dat goede gestorvenen eeuwig voort zouden leven in een paradijs waar zij ongekende vreugde zouden smaken, en dat slechten in de hel terecht zouden komen, waar kommer en kwel heerst. Het dodenland heette Amenti. Anubis is de god der doden. Christenen hebben deze denkbeelden overgenomen, zie maar de voorstellingen op afbeeldingen van John Bunyans christenreize.

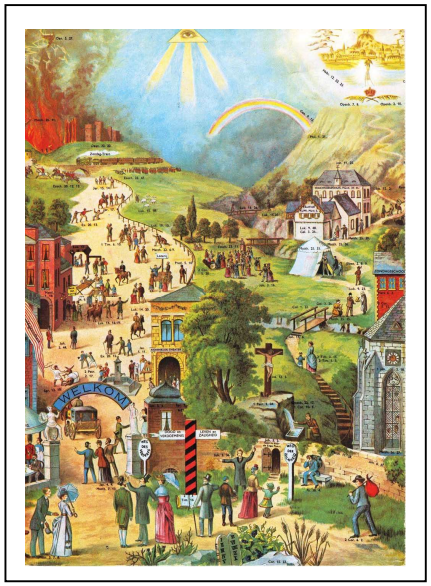

Alle volkeren hebben het besef dat de dood onherroepelijk het einde is van ‘smensen bestaan op de huidige aarde. Ons zicht en verstand reikt niet over de dood heen. Paulus belijdt het in 1Corinthe 2: 9 dat er nog geen mensen oog of oor is geweest dat het zogenaamde ‘hiernamaals’ heeft kunnen waarnemen. Wat heeft God voor ons bereidt? Voor de rechtvaardigen de vernieuwde aarde, zoals blijkt uit Psalm 37, etc.

1Coorinthe 2:9 Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.

Wij zijn slechts aangewezen op ons voorstellingsvermogen. Wij denken meestal niet dat dit leven het enige is wat ons gegeven is. Wij denken dan aan een ‘hiernamaals’. Wij denken aan de goden die gunstig gestemd dienen te worden. Daar kwamen de bloedoffers vandaan, de rituele moorden op mens en dier. Men geloofde in de wederopstanding en een allerlaatste oordeel, als zijnde een soort kringloop om uiteindelijk tot het oorspronkelijke volle licht terug te mogen keren. Wat nu laat de Bijbel ons weten over een hiernamaal, over losse zielen, over het hemelleven en het hellevuur? Zijn er getuigenissen van mensen die dood zijn geweest, in de hemel of hel zouden zijn geweest? Nee, die zijn er niet. Lazarus die 4 dagen dood was volgens Johannes 11 en reeds stonk, zou door Jezus opgewekt zijn, maar zwijgt in alle talen over zijn tussenstop van het leven. Het gaat namelijk om mythen, in mythische taal neergeschreven. Het gaat niet om werkelijke dingen. De Bijbel is er ook niet om onze nieuwsgierigheid te bevredigen. Wij weten letterlijk niets van een hiernamaals en of er leven na de dood bestaat. Wij weten niets van een zogenaamde ‘onsterfelijke ziel’ die wij zouden bezitten. Niemand heeft ooit een ziel gezien met zijn normale ogen. Een ziel kan ook niet onsterfelijk zijn, want alleen JHWH is onsterfelijk. De mens is een levende ziel, een totaliteit, hoe men het ook verdeelt in lichaam, ziel en geest. En de ziel die zondigt die zal sterven, Ezechiel 18: **4** Ziet, alle zielen zijn Mijne; gelijk de ziel des vaders, alzo ook de ziel des zoons, zijn Mijne; de ziel, die zondigt, die zal **sterven**.

Wanneer een mens een losse ziel zou bezitten die direct na het sterven naar de hemel zou gaan om alvast naar de ziel een voorproef te ondergaan van de hemelse heerlijkheid, dan had de opgewekte Lazarus daar wel eens iets van mogen zeggen! Lazarus zwijgt in alle talen, en zouden wij dan wél gaan redeneren over hoe het hiernamaals er uit zal komen te zien? De vraag of een mens –of ook een kind- sterft direct naar de hemel gaat staat niet in de Bijbel, dus ook het antwoord erop niet. Prediker 9 stelt simpel dat de doden niets met al meer weten. De verborgen dingen zijn voor JHWH, de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen.

Geloven christenen nog wel de Schriftgedeelten waarin wordt gesproken over het toekomende Godsrijk op de vernieuwde aarde? Wat zingt men in Psalm 25:6 over het beërven van het gezegende aardrijk? En Psalm 37 spreekt er 5x over. Waar wordt in de psalmen een hemelleven bezongen? Het denkbeeld ooit van mensen aan een opstanding is een indrukwekkend thema aangezien het gaat over de stille hoop op een beter leven na dit vaak ellendige leven, wat door een buitenaardse onsterfelijke persoon bewerktstelligd is. Hij zal de weg wijzen naar een betere staat van zijn.

De mens die een gezalfde is geworden door JHWH, weet innerlijk vast en zeker wie hij is. Hij heeft vrede met God verkregen en kan niet meer gemanipuleerd worden om van JHWH af te vallen. Die belofte is hem gegeven, o.a zie Psalm 32. Die mens kan álles loslaten, want hij wórdt vastgehouden door Hogerhand. Hij kan zijn familie, gezin, beesten, ja zelfs zijn eigen leven loslaten, omdat hij is overgezet in een nieuwe wereld van hoger bewustzijn. Hij kan al het oude loslaten en desnoods geheel alleen staan en zijn weg gaan. Hij heeft inzicht verkregen en kan alle misleiding achter zich laten. Hij leeft in het endura na zijn radicale omkeer. Hij weet en gelooft wat zeker is. Hij trotseert alle stormen, heeft zijn levenshuis op de rots gebouwd van licht, liefde en waarheid. Hij weet hoe het vaste gebouw van Gods gunstbewijzen voor hem verrezen is, Psalm 89.

Psalm 25:6

Wie heeft lust Jahweh te vrezen,
't Allerhoogst en eeuwig goed?
God zal Zelf zijn leidsman wezen,
Leren, hoe hij wandlen moet.
't Goed, dat nimmermeer vergaat,
Zal hij ongestoord verwerven,
En zijn Godgeheiligd zaad
Zal 't **gezegend aardrijk** erven.